

— EMMA ΜΑΡΑΤΣΗ —

Ρήγ.ον, 22]3 'Απριλίου 1882.

Τὸ ὄνομα τοῦτο περιλαμβάνει ὅλας τὰς ἀπὸ τῆς χθελίνης ἐσπερίδος ἐν τῷ θεάτρῳ ἐντυπώσεις μου. Τὸ ἀναγράφω ἐνταῦθα, ὅπως οἱ ἀναγνώσται τοῦ Μὴ Χάνεσαι τὸ καταμύθωσι, μέλλοντες ἴσως μετ' οὐ πολὺ νὰ γνωρίσωσι τὴν φέρουσαν αὐτό.

Ὁ κ. Βοττάτσης impresario καὶ διευθυντὴς θεατρικοῦ θεάτρου ἔχει ἀνάγκη μίᾳς πρώτης ἡθοποιού. Παρουσιάζεται αὐτῷ ὁ σύζυγός τοιαύτης, προτείνων τὸ γλυκύ του ἡμῖς, ἣν πρότασιν ὁ Βοττάτσης ἀπορρίπτει· ἡ σύζυγος αὕτη τοῦ προτείνοντος συζύγου δὲν ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν σκηνήν, καὶ ὁ ἀποτυχὼν πρῶτος ἀπαρηγόρητος ἀπέρχεται, ἵνα προσέλθῃ ἡ... ρηθεῖσα δευτέρα. ἥτις προσωπικῶς ἀνανοεῖ τὰς αὐτὰς προτάσεις τῷ θεατρικῷ διευθυντῇ, ἀνγκάζουσα συγχρόνως αὐτὸν ν' ἀκροασθῇ, ὡς δευτέρον πρόσωπον, ὡς Ἰάσων, μίαν σκηνὴν αὐτοσχεδίου τινὸς «Μηδείας». Τὸ τραγικὸν πάθος πλημμυρεῖ τῆς Μηδείας τὰ στήθη, ἡ φωνὴ τῆς βροντᾷ ὡς ἀπειλὴ καὶνῆδος ἢ θωπεύει τρομερῶς γλυκεῖα ὡς ὁ βραχνὸς ὀρυγμὸς ἐρωτικῆς τήγρεως· στενάζει μειλίχιος ἢ ὀδυνηρὰ ὡς τὸ παράπανον ἐρωμένης καὶ αἱ ἱκεσίαι μητρὸς· κατὰ δὲ τὴν ὑπερτάτην στιγμήν, καθ' ἣν πρὸ τοῦ σκληροῦ καὶ ἀκάμπτου Ἰάσωνος πίπτουσι πληγεῖσαι αἱ δύο καθῆκται... δηλαδὴ τὰ δύο τῆς Μηδείας τέκνα... ὁ Βοττάτσης βάλλει κραυγὴν ἐκ πλήξεως καὶ πόνου, διότι αἱ καθῆκται τοῦ συντρέψαν τούς πόδας.

Ἀπελθούσης τῆς μαινομένης Μηδείας πρὸ τοῦ μηκέτι συνελθόντος Βοττάτση προσέρχεται ὥραία, ἐλαφρὰ καὶ χαρίεσσα τὴν ἀναβολὴν, σφριγηλὴ, φιλόγελως, ἐπιθετικὴ νεαρὰ Βενετῇ, ἥτις, λέγει, ἀπὸ λαχανοπωλίδος θέλει νὰ καταστῇ ἡθοποιός. Διὰ τῆς ἀρρήτως γλυκείας, ὡς τὰ ἐπὶ τὰς Βενετικὰς διώρυγας ἀντηχοῦντα ᾠσματα, διαλέκτου ἐκείνης, ὅλης χάριτος, ὅλης μελωδίας, ὅλης ἐρωτος θυμηδοῦς, ἡ Βενετῇ λαχανοπώλις προτείνει τὰς συμφωνίας τῆς, ᾄδει, γελᾷ, κλαίει, ὀργίζεται, φαιδρύνεται, ἐκφοβίζεται, συγκινοῦσα τὸν Βοττάτσην καὶ αἰφνης ἐκλείπει, ἀφίνουσα αὐτὸν ὑπὲρ ποτε ἐκπεπληγμένον.

Καὶ ἰδοὺ αἰφνης προσερχομένη κομψή, λιγυρὰ ἀμαζών Γαλλιστὶ τὸν λόγον ἀπευθύνουσα τῷ Βοττάτση καὶ τοῦτο μὴ ἐννοοῦντος διὰ γαλλικῆς προφορᾶς λατρευτῆς τὴν Ἰταλικὴν κατακρεουργοῦσα καὶ ἐκκαλλίζουσα. Παρουσιάζεται καὶ αὕτη ὡς πρώτη ἡθοποιός· μετὰ τῆς μεγίστης ψυχρότητος ἐκπυρσοκροτοῦσα φράντσεξικωτάτας blagues.

Ἀπελθούσης καὶ ταύτης πρὸς μεγάλην εὐχαρίστησιν τοῦ κ. Βοττάτση, ὡς κεραυνὸς αἰφνης ρίπτεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς κραυγάζουσα καὶ ἀπειλοῦσα Νεαπολιτανίς ἰχθυοπώλις· οἱ μαῦροι ὀφθαλμοὶ τῆς βάλλουσιν ἀστραπάς, ἐπὶ τῶν πᾶρειων τῆς λάμπει πυρκαϊὰ, αἱ χεῖρές τῆς ἀνακινοῦνται ἀπαύστως καὶ βιαίως, ἡ γλῶσσά τῆς προμακτικῶς... εἶναι ἡ ἀληθὴς guappa τοῦ Basso Porto.

Καὶ ταύτην ὡς ρακέτταν ἀπελθούσαν διαδέχεται εὐπρεπὴς, ἀλλ' ἀνεμόγλωσσος δεσποσύνη, ἥτις γνωρίζουσα ὅτι ὁ θεατρικὸς θιάσος τοῦ κ. Βοττάτση μέλλει νὰ περιέλθῃ καὶ τὴν Ἀνατολὴν, προτείνει ἑαυτὴν ὡς ἡθοποιόν... Ἑλληνίδα.

Ἐσκίρτησα ἐπὶ τοῦ fauteuil καὶ ἔτεινα πρὸς τὴν σκηνὴν ὄμματα καὶ ὅτα μετὰ δεκαπλασιασθείσης προσοχῆς... Ναι, ναι, δὲν ἠπατώμην, ἀπήγγελλε διὰ τῆς καθαρωτέρας ἑλληνικῆς προφορᾶς, ἀφελέστατα, ἀπταιστως, ὡς εἰ τὴν μητρικὴν τῆς ἐλάλει γλῶσσαν, στίχους δράματος ἑλληνικοῦ. Ἐξ ὅλου τοῦ ἀκροατηρίου ἴσως ἐγὼ μόνος ἐννόουν αὐτήν. Μοὶ ἐφάνη ὅτι ἰδιαιτέρως τὴν ἀτμοσφαιρὰ, ἐκτὸς τῆς κοινῆς, περιέβαλλε τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐμὲ καὶ τὴν νεαρὰν ἡθοποιὸν, ἀτμοσφαιρὰ ἑλληνική· ἔπρεπε νὰ ᾔδει Ἑλληνίς· πῶς ἄλλως θ' ἀπήγγελλεν οὕτως; Ἐνόμισα ὅτι τὴν ἐγνωρίζον ἤδη, καὶ τὴν ἔβλεπον τὸ πρῶτον χθές· τίς ἦτο;

Ἐγνωρίσθημεν· μ' ἐδέχθη ὡς συμπατριώτης· ὄντως, ἐγεννήθη ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ γονέων Ἰταλῶν· ὁμιλεῖ ἐξαίρετως τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν· δὲν στερεῖται ἑλληνικῶν γραμματικῶν γνώσεων· ἀγαπᾷ τὴν Ἑλλάδα, τὴν πατρίδα τῆς· μόνος τῆς πόθος, μοὶ εἶπεν, εἶναι νὰ ἐξασκήσῃ τὴν καλὴν τῆς τέχνην ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς, ἐν τῇ θείᾳ γλώσσῃ, ἣν φοβεῖται μὴ ἀπομάθῃ ἐν Ἰταλίᾳ μακρότερον παραμένουσα.

Ἡ «Μηδεία», ἡ Βενετῇ, ἡ Γαλλίς, ἡ Νεαπολιτανίς μοὶ ἀπεκάλυψαν καλλιτέχνιδα ὑπὸ σπανίων περροικισμένην προτερημάτων, ἅτινα ἐπὶ τῆς ἡμετέρας δύναται νὰ μετενέγκῃ σκηνῆς.

Εἶναι νεαρῶτάτη, δεκαεξάετις, εὐφυής, ζωηρὰ, χαρίεσσα καὶ ἐνταυτῷ κάπως ἐμβριθής, ὡς ἀληθὴς Ἀνατολίτις.

Ἀναγράφας ἐπὶ τῶν γραμμῶν τούτων τὸ ὄνομά τῆς, ὑποδεικνύω αὐτὴν ὡς πολῦτιμον ἀπόκτημα διὰ τὴν ἀναγεννωμένην ἐθνικὴν ἡμῶν σκηνήν. Ἰδιαιτέρως ἀπευθύνομαι τῷ κ. Δεκατσῇ, τῷ τοσαύτας προσπάθειας καταβάλλοντι, ὅπως ἐξεύρῃ καὶ μορφώσῃ Ἑλληνίδα, ἡθοποιός. Ἐν τῇ κυρίᾳ Ἑμμά Μαράτση ἡ καλλιτέχνις εἶναι ἤδη μεμορφωμένη, ἡ Ἑλληνίς ὑφίσταται.

Καὶ ἰδοὺ δεύτερος ἑλληνικὸς ἀστὴρ — ἥττων τὸ μέγεθος, ἀσθενέστερος τὴν λάμψιν—ὄν ἐντεῦθεν εὐτυχῶς ἀνακαλύψας ἐπὶ τὸν καλλιτεχνικὸν τῆς Ἰταλίας οὐρανόν.

Τίς οἶδεν; ἴσως καὶ τώρα αὐτόθεν, ἀπὸ τῶν κορυφῶν τοῦ Παρνασσοῦ, ἔτερός τις εὐτυχῆσῃ νὰ καθορίσῃ ἀκριβέστερον τὴν ἐπιστημονικὴν τοῦ ἀξίαν· ἀλλὰ βεβαίως, περὶ τούτου τοῦλάχιστον, οὐδεὶς θὰ διανοηθῇ νὰ διισχυρισθῇ ὅτι δὲν εἶναι ἀπλοῦν καὶ εὐκόλον νὰ μεταθέσωμεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἡμέτερον Ἑλληνικὸν οὐρανόν, ἐφ' ὃν τῆς Τέχνης οἱ ἀστέρες τοσαύτων σπάνιαι ἐπιτέλλουσιν.

Ἀγασίλαος.

Πολὺν προσελκύουν κόσμον ἢ βιτρίνες τοῦ
ΝΕΟΥ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΟΥ ΚΟΡΝΙΖΟΠΩΛΕΙΟΥ
ΤΟΥ
ΜΙΧΑΗΛ ΓΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
(Ὁδὸς Αἰόλου, κάτωθεν τοῦ φωτογραφείου τοῦ Πέτρου Μωραΐτιν)
ΦΕΡΕΙ ΕΚ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ὠραιότατας εἰκόνας, ρωμαντι-

κὰς ἐλαιογραφίας, μαγευτικὰς, Nature-Morte, χαλκογραφίας καὶ ἄλλα.

ΕΝΔΕΙΞΕΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ κορνίζας, τὰς ὁποίας φέρει ἐπίσης ἐκ Γερμανίας.

ΠΡΕΣΒΕΥΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗΤΕ !!!
ὅλας τὰς Αἰθούσας καὶ τὰ Ἐστιατόριά σας.